

balancere paa en saadan Maade, at der blev Penge til Indkøb af Museumsgenstande, og i Andragendet gøres der netop opmærksom paa, at der hist og her i Vest- og Midtjylland i Privateje findes værdifulde Sager, som kunde erhverves og komme til deres Ret ved at blive anbragte paa Museet, for saa vidt man havde de fornødne Midler dertil. Nu er jeg ikke uvidende om, at dette Spørgsmaal om Støtte til Herning Museum maaske kan komme til at gælde ogsaa for andre Museer, men hvordan det Spørgsmaal skal tages, overlade vi til Ministeren at afgøre. Vi stole paa, at hvad han sagde i Fjor, mente han. Den Velvillie, hvormed han i Finansudvalget imødekom vore Ønsker, tyder paa, at der af Ministeren vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at støtte det gode Formaal, man har sat sig i Herning. Jeg skal derfor anbefale, at dette Andragende henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenets Undersøgelse.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Da Kultusministeren ved Forhandlingerne i Landstinget er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne fremkomme med et Par Udtalelser i Anledning af de to Henvisninger, der ere skete under Nr. 1 og 4 vedrørende de to Andragender Nr. 31 og 41. Det første af dem drejer sig om Frirejser eller Fribilletter, hvad man nu vil kalde det, til fattige døvstumme Børn, for at de kunne komme hjem i Ferierne. Forholdet er her, at i Aar har hvert enkelt Ministerium paa Finansloven kalkulatorisk faaet beregnet et Beløb til Fripas for de Institutioner og Personer, der under det paagældende Ministerium formenes at burde have, være sig Frikort eller Fripas. Det er for Resten noget, der har været ønsket længe baade af Statsbanerne og Trafikministeriet, og jeg tror, at det er en Ordning, som ogsaa Bevillingsmagten vil sætte Pris paa, idet den derved vil faa Lejlighed til i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, om der er Anledning til paa det paagældende Omraade eller overfor den enkelte Person, som der maatte være Tale om, at bevilge det fornødne Beløb til saadanne Fripas eller Frikort. Man kan godt sige, at det hele for saa vidt er ligegyldigt, som det er at lægge fra den ene Lomme i den anden — i dette Tilfælde en Udgift under Kultusministeriet og en Indtægt under Trafikministeriet —, men omend det kan siges, at Ordningen har en vis formel Karakter, vil det dog medføre, at Bevillingsmyndighederne faa Lejlighed til at

afgøre, om der er tilstrækkelig Grund i de enkelte Tilfælde til at yde saadanne Fripas.

Ordføreren har allerede oplyst, at Kultusministeren under Samraadet har stillet sig imødekommende overfor de Ønsker, der have været fremme fra de paagældende Børns Forældre, og det er rigtigt, som Ordføreren ogsaa udtalte, at der bør findes en Ordning, hvorved man, saa godt det lader sig gøre, faar en Garanti for, at det kun er de fattige Børn, der faa saadanne Frirejser. Ved de Forhandlinger, der i Løbet af Sommeren føres i Kultusministeriet med de paagældende Anstalter, vil man søge at faa tilvejebragt den fornødne Sikkerhed herfor, og forhaabentlig vil der da paa næste Aars Finanslov kunne foreligge Forslag om, at den i saa Henseende fornødne Bevilling kan blive optagen. Dette, at Finansudvalget indstiller, og at Tinget antagelig vedtager at henvise Andragendet, turde ogsaa for Kultusministeren være en Avis om, at man er til Sinds at imødekomme et eventuelt Forslag i saa Henseende.

Det andet Andragende, som findes i Betænkningen under Nr. 41, er, som det er blevet oplyst af Ordføreren, foranlediget ved en Henvendelse fra Herning Museum og gaar ud paa at faa et Tilskud til Afholdelse af Udgifterne ved Museets Drift. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det muligvis nok kunde medføre en Konsekvens — jeg ved ikke, om det just var det Udtryk, den ærede Ordfører brugte, men det var Meningen — med Hensyn til andre Museer, og det er rigtigt. Derfor har Ministeriet under de Forhandlinger og Overvejelser, der allerede ere optagne angaaende dette Spørgsmaal, fundet det rigtigt at drøtte specielt dette Spørgsmaal med Bestyrelserne for Provinsmuseerne i Almindelighed. Der har nemlig allerede været holdt et Møde om Sagen, men det er ikke paa det nuværende Tidspunkt muligt at sige noget om, hvad det vil resultere i. Forhaabentlig vil det resultere i, at man imødekommer det Ønske, som ogsaa Kultusministeren finder er ret berettiget, fra Herning Museums Bestyrelse, men man maa være klar over, fra hvilke andre Museer et lignende Andragende vil kunne fremkomme, og om der er Mulighed for at imødekomme de andre Krav, som maa anses for at være lige saa berettigede som dette, men allerede det, at Kultusministeren har foranlediget, at et saadant Møde er blevet holdt for at faa Sagen drøftet, er et Vidnesbyrd om, at man har Sagen under Overvejelse i Ministeriet, og Ministeren har derfor ikke noget imod, at Andragendet